

وَبِهِ نَسْتَعِينُ

Gizli nifak cereyanlarına karşı gereken hareket tarzı

1- Şanlı, şerefli ve kahraman ecdadın nesli, çekingen ve rahatına düşkün olamaz ve olmamalı. Hele dava adamı makamında bulunup milletin selâmet ve istikametini düşünenler, merdane hareketiyle örnek olmalıdırlar. Bu yüksek evsafa sahip olmak, İslâm Milletinin hakiki istiklalîyetinin en önemli vesilesidir.

2- Esasen hakiki bir müslüman, Allahın emir ve tavsiyelerine ve Onun ölçülerine uygun düşünüp hareket etme gayretine sahip olmalıdır. Bu durumda hareketleri ibadet sayılır. Çünkü ibadet, Allahın emir ve tavsiyelerine göre hareket etmekle tahakkuk eder.

3- Bu meselenin de en önemli tarafı, Allahın emir ve tavsiyelerinin tesbitinde takib edilecek usul meşruiyetidir. Çünkü meşru usulleri de Allah sonsuz ilim ve hikmetinin iktizası üzere bildirmiştir. Buna dayanmayan beşerî ilim ve düşünce, bu sahada geçersizdir. Allahın bildirdiği bu usulün de meşru tesbit şeklini kısaca söylersek, Ehl-i Sünnetin makbul ve malûm imamlarının icma' veya re'y-i cumhur tabir edilen ve şeriatın temel kitaplarında yazılı olan bilgilere müracaat etmektir. Kısaca nazara verdiğimiz bu usûlleri de bu imamlarımız tesbit edip nazara vermişlerdir. Bununla alakalı olarak Bediüzzaman Hazretleri bu mütehasıs ve mu'temed zatların ortaya çıkışları hakkında şöyle der:

“Sahabe ve Tâbiînün başına gelen fitne dahi, çekirdekler hükmündeki muhtelif ayrı ayrı istidadları tahrik edip kamçılardı; "İslâmiyet tehlikededir, yangın var!" diye her taifeyi korkuttu, İslâmiyetin hıfzına koşturdu. Herbiri, kendi istidadına göre **câmia-i İslâmiyetin kesretli ve muhtelif vazifelerinden bir vazifeyi omuzuna aldı, kemal-i ciddiyetle çalıştı.** Bir kısmı **hadîslerin muhafazasına**, bir kısmı **şeriatın muhafazasına**, bir kısmı **hakaik-i imaniyenin muhafazasına**, bir kısmı **Kur'anın muhafazasına** çalıştı ve hakeza.. Herbir taife bir hizmete girdi. Zeaif-i İslâmiyette hummalı bir surette sa'yetteler. Muhtelif renklerde çok çiçekler açıldı. Pek geniş olan âlem-i İslâmiyetin aktarına, o fırtına ile tohumlar atıldı; yarı Yer'i gülistana çevirdi. Fakat maatteessüf o güller ve gülistan içinde ehl-i bid'a fırkalarının dikenleri dahi çıktı.

Güya dest-i kudret, celal ile o asrı çalkaladı, şiddetle tahrik edip çevirdi, ehl-i himmeti gayrete getirip elektriklendirdi. O hareketten gelen bir kuvve-i anilmerkeziye ile pek çok münevver **müctehidler** ve nuranî **muhaddisleri**, kudsî **hâfızları**, **asfiyaları**, **aktabları** âlem-i İslâmın aktarına uçurdu, hicret ettirdi. Şarktan garba kadar ehl-i İslâmı heyecana getirip, Kur'anın hazinelerinden istifade için gözlerini açtırdı...” (Mektubat:99)

4- Bediüzzaman Hazretleri bu şer'î usûlü nazara verirken de diyor ki:

“...mizan-ı şeriatı elde tutmak ve **Usûl-üd Din ülemasının düsturlarını** kendine ölçü ittihaz etmek ve İmam-ı Gazalî ve İmam-ı Rabbanî gibi muhakkikîn-i evliyanın talimatlarını rehber etmek gerektir.” (M:447) gibi pek çok beyanlarla da aynı meseleye dikkat çeker.

5- İşte ahkâm-ı Kur'aniyeyi ve usûl-ü şer'iyeyi esas alan Bediüzzaman Hazretlerinin Âlem-i İslâmda umumî itimada mazhar olmuş eserlerinden şer cereyanlarına karşı takınılması gereken meşru tavır hakkındaki beyanlarından bir kısmını naklediyoruz. Çünkü bu hüküm ve tavsiyeler, beşerî anlayış ve düşüncelere dayanmaz.

Yukarıda kısaca anlatılan şer'î ölçüler ve o ölçülere dayanan gelecek tavsiyeler, **Nur cemaatına ve umum müslümanlara hem de siyasîlere bakan ders ve ikazlardır.**

6- Önce Risale-i Nur cemaatına ve dolayısıyla umuma bakan tavsiyeler

Mezkûr şer'î ölçülere istinaden Bediüzzaman Hazretleri diyor ki: « Risale-i Nur'dan ve benden çekinmek ve inkâr etmek ve **bizi ezmek isteyen gizli kuvvete dalkavukluk etmek** gibi tedbirleri yapanların zarardan başka hiçbir menfaatleri yoktur. Sizi temin ederim, eğer bilseydim ki benden teberri etmekle kurtulacaksınız, beni tahkir ve ihanet ve gıybet etmeye izin verip helâl ederdim. Fakat, bizi ezmek isteyen **gizli kuvvet sizi biliyor,** aldanmıyor; **za'fınızdan, teberrînizden cesaret alır, daha ziyade ezer..»** (T:431)

7- «Şimdi Nurcuları ürkütmek, zayıf bir damar bulup nazarlarını başka tarafa çevirmeye bazı bahaneleri buluyorlar. İnşallah, **demir gibi metin Nurcuların kahramanane sebatları ve tahammülleri** ve mücahid-i ekber olan Nurun hakikatleri, onun elinde birer elmas kılıç bulunan **şakirtlerin şahs-ı mânevîsinin pek harika fedakârlığı, onların bu plânını da akîm bırakacak.** (T:596)

8- «Benim bazı dostlarım, ehl-i dünya bana şüpheli baktıkları için, **ehl-i dünyaya hoş görünmek için benden zâhiren teberri ediyorlar,** belki tenkit ediyorlar. Halbuki, **kurnaz ehl-i dünya, bunların teberrisini ve bana karşı içtinaplarını, o ehl-i dünyaya sadakate değil, belki bir nevi riyaya, vicdansızlığa hamledip o dostlarıma karşı fena nazarla bakıyorlar.**

Ben de derim: Ey âhiret dostlarım! Benim Kur'ân'a hizmetkârlığımdan teberri edip kaçmayınız. Çünkü, inşaallah benden size zarar gelmez. Eğer faraza musibet gelse veya bana zulmedilse, **siz benden teberrîyle kurtulamazsınız. O hal ile, musibete ve tokada daha ziyade istihkak kesb edersiniz.** Hem ne var ki evhama düşünüyorsunuz?» (M:70)

9- «... canavar bir hayvana karşı kendini zayıf göstermek, onu hücumla teşcî ettiği gibi, canavar vicdanı taşıyanlara karşı dahi **dalkavukluk etmekle zaaf göstermek, onları teca-vüze sevk eder. ....**

وَلَا تَرْكُنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ¹ âyet-i kerimesi fermanıyla, **zulme değil yalnız âlet olanı ve taraftar olanı, belki ednâ bir meyil edenleri dahi dehşetle ve şiddetle tehdit ediyor.** (M: 361)

10- Müslümanların dinden gelen anlayışlarına ve şair denen yaşayış ve kıyafetlerine kadar uzanan ve din ve vicdan hürriyetlerine ters düşen müdahalelerin şiddetli mes'uliyetini hatırlatan Bediüzzaman Hazretleri diyor:

«Nasıl “hukuk-u şahsiye” ve bir nevi hukukullah sayılan “hukuk-u umumiye” namıyla iki nevi hukuk var. Öyle de, mesâil-i şer'iyede bir kısım mesâil, eşhâsa taallûk eder; bir kısım umuma, umumiyet itibarıyla taallûk eder ki, onlara “şêair-i İslâmiye” tabir edilir. Bu şêairin umuma taallûku cihetiyle, umum onda hissedardır. Umumun rızası olmazsa, onlara ilişmek, umumun hukukuna tecavüzdür. **O şêairin en cüz'îsi (sünnet kabilinden bir meselesi) en büyük bir mesele hükmünde nazar-ı ehemmiyettendir. Doğrudan doğruya umum âlem-i İslâma taallûk ettiği gibi, Asr-ı Saadetten şimdiye kadar bütün eâzım-ı İslâmın bağlandığı o nuranî zincirleri koparmaya, tahrip ve tahrif etmeye çalışanlar ve yardım**

¹ Hüd Sûresi, 11:113.

edenler, düşünsünler ki, ne kadar dehşetli bir hataya düşüyorlar. Ve zerre miktar şuurları varsa titresinler!» (M:396)

11- «İşte, ey kardeşlerim! Eğer ehl-i ilhâdın dalkavukları sizi korkutmakla kudsî **cihad-ı mânevînizden vazgeçirmek** için size hücum etseler, onlara deyiniz:

«Biz hizbü'l-Kur'ân'ız. ² اِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَ اِنَّا لَهُ لِحَافِظُونَ

sırrıyla, Kur'ân'ın kalesindeyiz. ³ حَسْبَنَا اللَّهُ وَنَعْمَ الْوَكِيلُ etrafımızda çevrilmiş muhkem bir surdur. Binler ihtimalden bir ihtimalle şu kısa hayat-ı fâniyeye **küçük bir zarar gelmesi korkusundan, hayat-ı ebediyemize yüzde yüz, binler zarar verecek bir yola bizi ihtiyarımızla sevk edemezsiniz.**» (M:415)

12- «Ey kardeşlerim! İngiliz gibi cebbar bir hükûmetin istilâ ettiği bir zamanda, bu tarzda matbaa lisanıyla onlara mukabele etmek, **tehlike yüzde yüz iken hıfz-ı Kur'ânî bana kâfi geldiği halde**, size de yüzde bir ihtimalle ehemmiyetsiz **zalimlerin elinden gelen zararlara karşı, elbette yüz derece daha kâfidir.**

Hem, ey kardeşlerim, çoğunuz askerlik etmişsiniz. Etmeyenler de elbette işitmişlerdir. İşitmeyenler de benden işitsinler ki, **en ziyade yaralananlar, siperini bırakıp kaçanlardır.** En az yara alanlar, siperinde sebat edenlerdir.

⁴ قُلْ اِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَاِنَّهُ مُلَاقِيكُمْ mânâ-yı işârîsiyle gösteriyor ki, firar edenler, kaçmalarıyla ölümü daha ziyade karşılıyorlar.» (M:417)

13- «Madem hakikat budur; biz de bütün kuvvetimizle deriz: Ey dinini dünyaya satan ve küfr-ü mutlaka düşen bedbahtlar! Elinizden ne gelirse yapınız. Dünyanız başınızı yesin ve yiyecek. **Yüzer milyon kahraman başlar feda oldukları bir kudsî hakikate başımız dahi feda olsun!** Her ceza ve idamınıza hazırız. Hapsin harici, bu vaziyette, yüz derece dahilinden daha fenadır. Bize karşı gelen böyle bir istibdad-ı mutlak altında hiçbir hürriyet—ne hürriyet-i ilmiye, ne hürriyet-i vicdan, ne hürriyet-i diniye—olmamasından, ehl-i namus ve diyanet ve tarafdâr-ı hürriyet olanlara ya ölmek veya hapse girmekten başka bir çare kalmaz. **Biz de**

⁵ اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَيْهِ رَاجِعُونَ diyerek Rabbimize dayanıyoruz.» (Ş: 280)

14- «... bir kısım gizli zındıklar şeytanetiyle bazı resmî memurları aldatarak evhamlandırıp, aleyhimize sevk etmek var. Biz de deriz:

Değil böyle bir kaç vehhamı, belki dünyayı aleyhimize sevk etseler, Kur'ân'ın kuvvetiyle, Allah'ın inâyetiyle kaçmayız. O irtidatkâr küfr-ü mutlaka ve o zındıkaya teslim-i silâh etmeyiz!» (Ş: 292)

15- Bediüzzaman Hazretleri millî vicdanın ve umumî hissiyatın zendekaya karşı metanetini ve canlılığını korumasına vesile olan hapisyanede kalmasının lüzumunu anlatırken de diyor ki:

«Sizin tahliyeniz bu hakikate zarar vermez; fakat benim beraetim, zarardır. **Umum âlem-i İslâmı alâkadar eden bir hakikatin hatırı için değil yalnız dünya hayatını, belki lüzum olsa uhrevî hayatımı ve saadetimi dahi ehl-i imanın Risale-i Nur ile saadetleri için**

² Hicr Süresi, 15:9.

³ Âl-i İmrân Süresi, 3:173.

⁴ Cum'a Süresi, 62:8.

⁵ Bakara Süresi, 2:156.

feda etmeyi nefsim de kabul ediyor.» (Ş:325) deyip hak yolunda a'zamî fedakârlığı fiilen gösterip, bu asrın dehşetli ve sinsî nifak cereyanına karşı açtığı manevî cihadda idam tehlikelerine karşı göğüs gerip önde gitmekle ehl-i imana manevî cesaret vermiştir. Evet ehl-i imanın sinsî nifak cereyanını gereği gibi tanıyamaması, onlara aldanmasına sebebidir. Bu ise insanı ebedî helâkete götürür. O halde sinsî cereyanı dostane tavır göstermek, ehl-i imanın manevî helâketine kapı açmak demektir. İşte Bediüzzaman hazretlerini bu tarzdaki merdane tavırları, ehl-i imanın ebedî selâmetine baktığını cidden anlamak gerekiyor.

16- Bediüzzaman Hazretleri ikaz ve irşadlarına bakan ifade ve beyanlarının nakline devam ediyoruz:

«Zaten meseleyi uzatacak ehemmiyetli kitapları ve evrakları ve müdafaaları dahi Ankara'ya göndereceğini, mahkeme reisi o gün söyledi. Elbette şimdi yetişmiş. Şimdi benim muntazam ve izahlı iki müdafaanamem gitse, belki meseleyi çabuk halleder, mesele uzanmaz, tâcîl eder; çabuk aile sahipleri kurtulurlar. Fakat **ben ve benim gibi alâkasızlar kurtulmaya değil, belki hakaik-i imaniyeyi mühlidlere, mürtedlere karşı müdafaa etmek için, en müsait bir yer olan hapiste kalmak lâzımdır.»** (Ş:326)

17- « Hem eğer başımdaki saçlarım adedince başlarım bulursa, hergün biri kesilse, **hakikat-i Kur'âniyeye feda olan bu başı zendekaya ve küfr-ü mutlaka eğmem ve bu hizmet-i imaniye ve nuriyeden vazgeçmem ve geçmem.»** (Ş:351)

18- «**Risale-i Nur'a mübareze edemezsiniz ve etmeyiniz. Onu mağlûp edemezsiniz.** Mübarezede millet ve vatana büyük zarar edersiniz. Fakat **şakirtlerini dağıtamazsınız.** Çünkü, hakikat-i Kur'âniyenin muhafazası yolunda kırk elli milyon şehid veren bu vatandaki geçmiş ecdatlarımızın ahfadlarına bu zamanda **hakikat-i Kur'âniyenin muhafazası ve âlem-i İslâmın nazarında eskisi gibi dindarâne kahramanlıkları terk ettirilmeyecek. Zâhiren çekilseler de,** o hâlis şakirtler, ruh u canıyla o hakikate bağlıdırlar. Ve o hakikatin bir aynası olan **Risale-i Nur'u terkedip, o terk ile vatan ve millet ve âsâyişe zarar vermeyeceklerdir.»** (Ş:398)

19- Bediüzzamanın cebbar kumandanlara karı örnek teşkil eden metaneti ibret nazarına arzeden bir beyanı:

«**Rusun Başkumandanı kasten önünden üç defa geçtiği halde ayağa kalkmayan ve tenezzül etmeyen ve onun idam tehdidine karşı izzet-i İslâmiyeyi muhafaza için ona başını eğmeyen;** İstanbul'u istilâ eden İngiliz Başkumandanına ve onun vasıtasıyla fetva verenlere karşı, İslâmiyet şerefi için, **idam tehdidine beş para ehemmiyet vermeyen ve “Tükürün zâlimlerin o hayâsız yüzüne!” cümlesiyle ve matbuat lisaniyle karşılayan; ve Mustafa Kemal'in elli mebus içinde hiddetine ehemmiyet vermeyip, “Namaz kılmayan haindir” diyen;** ve Divan-ı Harb-i Örfî'nin dehşetli suallerine karşı, **“Şeriatın tek bir meselesine ruhumu feda etmeye hazırım” deyip dalkavukluk etmeyen;** ve yirmi sekiz sene, **gâvurlara benzememek için inzivayı ihtiyar eden** bir İslâm fedaisi ve hakikat-ı Kur'âniyenin fedakâr hizmetkârına maslahatsız, kanunsuz denilse ki, **“Sen Yahudi ve Hıristiyan papazlarına benzeyeceksin, onlar gibi başına şapka giyeceksin, bütün İslâm ulemasının icmana muhalefet edeceksin; yoksa ceza vereceğiz”** denilse, elbette öyle herşeyini hakikat-i Kur'âniyeye feda eden bir adam, değil dünyevî hapis veya ceza ve işkence, belki **parça parça bıçakla kesilse, Cehenneme de atılsa, kat'iyen; yüz ruhu da olsa, bütün tarihçe-i hayatının şهادetiyle, feda edecek...»** (Em:166)

20- «Evet, kardeşlerim, bu zamanda öyle dehşetli cereyanlar ve hayat ve **cihanı sarsacak hadiseler içinde hadsiz bir metanet ve itidal-i dem ve nihayetsiz bir fedakârlık taşımak gerektir..»** (K.197)

21- Şer cereyanının te'siri altında Risale-i Nur'a gelen serbestiyet, âlem-i İslâm'da Nurların devam edegelen merdane tavrına su-i zanna ve manevî zarara yol açabileceğine şöyle dikkat çekilir:

« Mahkemelerin tehirinde hayır var. Şimdiye kadar Nura ve Nurculara verilen zahmetler, rahmetlere dönmesi gösteriyor ki, bu tehirde de hayırlar var ki, birisi bu olmak ihtimali var:

Hariç âlem-i İslâm'da Nurun ehemmiyetli tesire başlaması ve inkişaf ve intişarı ve buranın siyasîleri Avrupa'ya bir rüşvet olarak bir derece Avrupalaşmak meylini göstermesi, hariçte zannedilmekle mahkemelerce **Nurun serbestiyet-i tâmmesi için karar vermek, hariç âlem-i İslâm'da Nurların hakikî ihlâsına böyle bir şüphe gelecekti ki, ya Nurcular riyakârlığa mecbur olmuşlar veyahut böyle medenîleşmek fikrinde olanlara ilişmiyorlar, zaaf gösteriyorlar diye, Nurun kıymetine büyük zarar olduğu için, bu tehir o evhamları izale eder. Ve ispat ediyor ki, otuz seneden beri İslâmiyetin şiarına muhalif şeylere baş eğmiyorlar.» (Em:107)**

22- «Aziz, sıddık kardeşlerim,

Sizin tesanüdünüze benim ziyade ehemmiyet verdiğimin sebebi, yalnız bize ve Risale-i Nur'a menfaati için değil, belki tahkikî imanın dairesinde olmayan ve nokta-i istinada ve sarsılmayan bir cemaatin kat'î buldukları bir hakikate dayanmaya pekçok muhtaç bulunan avâm-ı ehl-i iman için **dalâlet cereyanlarına karşı yılmaz, çekilmez, bozulmaz, aldatmaz bir merci, bir müşid, bir hüccet olmak** cihetiyle, sizin kuvvetli tesanüdünüzü gören kanaat eder ki, bir hakikat var, hiçbir şeye feda edilmez, **ehl-i dalâlete başını eğmez, mağlûp olmaz diye kuvve-i mâneviyesi ve imanı kuvvet bulur, ehl-i dünyaya ve sefahete iltihaktan kurtulur.»** (Ş:320)

23- «Yüzer milyon başların feda oldukları bir kudsî hakikate başımız dahi feda olsun. Dünyayı başımıza ateş yapsanız, **hakikat-i Kur'âniyeye feda olan başlar, zendekaya teslim-i silâh etmeyecek** ve vazife-i kudsiyesinden vazgeçmeyecekler inşaallah!» (L: 262)

24- Evet «... mahkemelerde, “Başımdaki saçlarım adedince başlarım bulunsa ve her gün biri kesilse, **zındıkaya ve dalâlete teslim-i silâh edip vatan ve millet ve İslâmiyete hıyanet etmem, hakikat-i Kur'âna feda olan bu başımı zâlimlere eğmem**” diyen.» (Ş:450) Bediüzzaman hayatı boyunca Kur'ana istinaden aynı merdane yolu takib edip talebelerine de şu tarzda tavsiyede bulunmuştur:

«Mânâsız, çok zararlı nazlanmaktan vazgeçiniz. Yoksa, bir kısmımız Şemsi, Şefik, Tevfik gibi, **muarızlara sureten iltihak edip, hizmet-i imaniyemize büyük bir zarar ve noksaniyet olacak.»** (Ş:513)

25- «... hem **Risale-i Nur'un** tesettür perdesinden çıkıp gayet büyük ve umumî bir meselede kendi kendine **merkezlerinde mübarezesi zamanında şakirtlerini arkasında bulmak ve kaçmamakla sarsılmaz ve mağlûp olmaz bir hakikate bağlandıklarını mütereddit ve mütehayyir ehl-i imana göstermesi gayet lüzumlu olduğunu dahi nazarınıza ve meşveretinize alınız.»** (Ş:327)

26- **Risale-i Nur eserlerinde serpilmiş bulunan mezkûr manadaki pek çok ikaz ve beyanlarla yapılan telkinlerin neticesi, ehl-i imanı sinsice ifsad etmeye çalışan müfsid cereyanların şerlerini anlayan Müslümanların onlardan uzak durmalarını te'min etmektedir. Mevcud cemiyet hayatının gözler önünde görünen sefih durumu, bu ifsadın varlığını ve vehametini apaçık isbat eder. Eğer Bediüzzaman Hazretlerinin bütün Külliyyatında serpilmiş bulunan mezkûr tarzdaki ikaz ve tavsiyelerinin sosyolojik**

te'sirler cihetinde taşıdığı derin mana ve ince hikmetlerini, yani bozuk cemiyetin sefahete itici menfi te'sirlerini gereği gibi anlıyarak neşir ve izhar ve tedrislerle telkin edilip o ikazlara dikkat çekilseydi ve bütün imkânlar Anadolu sathında bu hayafî meseleye tahşid edilseydi, milletimizin ekseriyeti, mevcut sefahet hayatına özenmek değil belki nefretle bakıp ve o hayattan uzak durup uhrevî hayatları da kurtulurdu ve bu dehşetli anarşik durumların da inayet-i İlâhiye ile meydana gelmeyeceği kuvvetle muhtemeldi. Evet, Bediüzzamanın gayr-ı resmî olarak giriştiği ve Türkiye çapında yürüttüğü manevî irşad, telkin, tedris ve tebliğ hareketinde, özellikle **haslar dairesi** tarafından bu sosyal hayatın te'sir kanununun hikmet ve inceliği, yani sinsi ifsadâtı karşısında halkımıza tebliğ ve telkin edilmesi ve dikkat çekilmesi zaruridir. Evet mütesanid bir cemaatin şuurlu anlayış ve yaşayışı ile beraber fikir ve söz birliği halindeki tebliği dahi müessiriyet bakımından meselemizin özünü ve temelini teşkil eder. Nitekim nifak cereyanları dahi bu mezkûr tesanüd tarzı ile hareket edip efkâr-ı ammeyi kendi menfi maksadlarının lehine çevirmeğe çalıştıkları da malumdur.

26- Evet tebliğdeki tesirin mühim bir sebebi tesanüd iken, bu tesanüdü ve te'siri kıran haksız itirazların mes'uliyetine dikkat çeken Bediüzzaman Hazretleri diyor ki:

“Şimdi bu zamanda ejderhalar, ifritler hükmünde dinsizlik komitelerinin hücumları ve tahribatları zamanında, müdafaamda, bende görünen o sinek kanadı kadar kusurları görmek, **o hücum edenlere bir yardım hükmüne geçmektir.**» (Em: 153)

27- Risale-i Nuru ve hizmet ehlini müdafaadan men etmek için yapılan planlara karşı aldanmamak ve müteyakkız olmak gerektir.

28- Evet, «İslâmiyet düşmanları, bir taraftan tamamıyla yalan propagandalarına ve tarruzlarına devam ederken, diğer taraftan da Nur talebelerinin Üstadları ve Risale-i Nur hakkında istidatları nisbetinde, istifade ve istifâzelerinden doğan minnet ve şükranlarını ifade eden takdîrkâr yazı ve sözlerden mürekkep, bir nevi müdafaalarını perdeler arkasından men etmeye çalışıyorlar. Bunun için, sâfdil gördükleri dostların dostlarına veya dostlara samimî görünerek “İfrata gidiyorsunuz” gibi, bir takım şeyler söylettiriyorlar. İşte, böyle sinsi, böyle desso, böyle entrikalı, çeşitli iftiralarla bizi korkutmaya, yıldırımaya ve **susturmaya çalışıyorlar.**

Evet, acaba hiç akıl kârı mıdır ki, **din düşmanları**, iftira ve yalanlardan ibaret yaygaralarını yapsınlar da, bizler hakikatı izhar tarzıyla müdâfaa etmekte susalım? Acaba hiç mümkün müdür ki, İslâmiyet düşmanlığıyla, Üstad Bediüzzaman hakkında zâlimâne ve cebbarâne haksızlıkları irtikâb eden, o insafsız propagandacılar, yalanlarını savururken, biz, Üstad ve Risale-i Nur'un hakkaniyetini ilân ederek o acip yalanlarını akîm bırakmaya çalışmayalım? Acaba eblehlik ve sâf-derunluk olmaz mı ki; Kur'ân ve imânın hunhar ve müstebid zâlim düşmanları, Kur'ân ve İslâmiyeti ve dini, Risale-i Nur'la küfr-ü mutlaka karşı müdafa ve muhafaza hizmetini yapan Bediüzzaman aleyhtarlığında, mütemadiyen uydurmalarla seslerini yükseltsinler de, biz hak ve hakikatı beyan ve ilân etmekte sükût edelim, susalım veya “biraz susun” gibi birşeyle, paravanalar, perdeler arkasında icra-i faaliyet yapan **o gizli dinsizlere bir nevi yardım etmiş veya desteklemiş olalım? Asla ve kellâ, kat'a ve asla susmayacağız! Ve hem susturamayacaklardır.** Durmayacağız ve hem durduramayacaklardır. Bu can, bu kafesten çıkıncaya kadar, bu ruh, bu cesetten ayrılıncaya kadar, bu nefes, bu bedenden gidinceye kadar, Risale-i Nur'u okuyacağız, neşredeceğiz. Risale-i Nur'un mahz-ı hakikat ve ayn-ı hak olduğunu ve Bediüzzaman Said Nursî'nin, yapılan ithamlardan tamamıyla

münezzeh ve müberra olduğunu, **iftiracı ve tertipçi, hunhar din düşmanlarına mukabil, izhar ve ilân edeceğiz...**» (S:768)

29- Evet «.... bilerek veya bilmeyerek, zındıka hesabına, **benim dine merbutiyetimden beni tâzip ediyorlar. Öyleyse, onlara müracaat etmek, dinden pişmanlık göstermek ve meslek-i zındıkayı okşamak demektir.**» (M: 74)

30- «Kardeşlerim, madem bir kısmın mâhiyetleri bu tarzdır; onlara, o kısma teslim olmak, bir nevi intihardır, **İslâmiyetten pişman olmaktır, belki dinden insilâh etmektir.** Çünkü o derece ilhadda taassup etmiş ki, bizim gibilerden yalnız teslimiyetle ve tasannu ile razı olmuyorlar. **“Kalbini ve vicdanını bırak, yalnız dünyaya çalış” derler..»** (Ş: 335)

31- Bütün bu ders ve ikazlar, külli ve umumîdir ve herkese bakan derslerdir. Bir ferd bu dersleri nazara alacağı gibi, **milletin selâmet ve istikametinin mes’uliyetini taşıyan ictimaî ve siyasî şahıslar daha çok nazara almalıdırlar.** Bu dersler, dinden kopuk düşüncelerin mahsulü değil, bu derlemenin başında yazıldığı üzere Bediüzzaman Hazretleri gibi söz sahibi olan Zatın Kur’an ve sünnet müvacehesinde ortaya koyduğu derslerdir.

32- Şer’î kaideler müvacehesinde Risale-i Nurun makbuliyetini bildiren Bediüzzaman Hazretleri diyor ki:

“Ülema-i İlm-i Kelâm'ın ve Usûl-üd Din allâmelerinin ve Ehl-i Sünnet Velcemaat'ın dâhî muhakkiklerinin İslâmî akidelere dair çok tedkik ve muhakematla ve âyât ve hadîsleri müvazene ile kabul ettikleri Usûl-üd Din düsturları, şimdiki Risale-i Nur'un meşrebini muhafazaya emrediyor, kuvvet veriyor.” Emirdağ Lahikası:210

Âlem-i İslâmın mütecavizlere karşı gereken tavrı

33- Buraya kadar nazara verilen Nurun dar dairesinden gizli zendeka cereyanına karşı gereken merdane tavırlar, İslâm millet ve devletlerinden de tam tesanüdle beraber aynı merdane tavırlar, mütecaviz cereyanlara karşı gerekmekte olduğuna dikkat çeken bediüzzaman Hazretlerinin bahsimizle alâkalı bazı beyanları vardır.

34- Öncelikle nazara alınacak olan husus, İslâm millet ve devletlerinin ittifak ve tesanüdüdür. Hadiste: **“...en teda’a aleyküm-ül- ümem...”** (İbn-i Hanbel 5/278 . Tafsilat için İslam Prensipler ansiklopedisi 1975/1. Paragrafına bakınız.) Yani **Âlem-i islâmı ele geçirmek** için gizli şer cereyanı gayr-ı müslim devletleri güç birliğine çağıracağı haberindeki ikaza uyarak Âlem-i İslam sür’atle ittifak etmelidir.

35- Bediüzzaman Hazretleri şark ve cenübdaki Kürd ve Arab Müslüman kardeşlere karşı muhalefetin zararlarını anlatırken diyor ki:

“Şimdi ise, en ziyade birbirine muhtaç ve birbirinden mazlum ve birbirinden fakir ve ecnebi tahakkümü altında ezilen anasır ve kabail-i İslâmiye içinde, fikr-i milliyetle birbirine yabancı bakmak ve birbirini düşman telakki etmek, öyle bir felâkettir ki, tarif edilmez. Âdeta bir sineğin ısırması için, müdhiş yılanlara arka çevirip, sineğin ısırmasına karşı mukabele

etmek gibi bir divanelikle; **büyük ejderhalar hükmünde olan Avrupa'nın doymak bilmez hırslarını, pencelerini açtıkları bir zamanda,** onlara ehemmiyet vermeyip **belki manen onlara yardım** edip, menfi unsuriyet fikriyle **şark vilayetlerindeki vatandaşlara** veya **cenub tarafındaki dindaşlara adavet besleyip onlara karşı cephe almak,** çok zararları ve mehaliki ile beraber; o cenub efradları içinde düşman olarak yoktur ki, onlara karşı cephe alınsın. **Cenubdan gelen Kur'an nuru var, İslâmiyet zıvası gelmiş;** o içimizde vardır ve her yerde bulunur.

İşte o dindaşlara adavet ise; dolayısıyla İslâmiyete, Kur'ana dokunur. İslâmiyet ve **Kur'ana karşı adavet** ise, bütün bu vatandaşların hayat-ı dünyeviye ve hayat-ı uhreviyesine bir nevi adavettir. Hamiyet namına hayat-ı içtimaiyeye hizmet edeyim diye, iki hayatın temel taşlarını harab etmek; hamiyet değil, hamakattır!" Mektubat:323

36- "Ehadîs-i şerifede gelmiş ki: "Âhîrzamanın Süfyan ve Deccal gibi nifak ve zendeka başına geçecek eşhas-ı müdhîşe-i muzırraları, İslâm'ın ve beşerin hırs ve şikâkından istifade ederek az bir kuvvetle nev'-i beşeri herc ü merc eder ve koca Âlem-i İslâmî esaret altına alır." (Mekktubat:270)

37- "İşte ey mü'minler! Ehl-i iman aşiretine karşı tecavüz vaziyetini almış ne kadar aşiret hükmünde düşmanlar olduğunu bilir misiniz? Birbiri içindeki daireler gibi yüz daireden fazla vardır. Her birisine karşı **tesanüd ederek, el-ele verip müdafaa vaziyeti almaya mecbur iken;** onların hücumunu teshil etmek, onların **harîm-i İslâma girmeleri için kapıları açmak** hükmünde olan garazkârane tarafgirlik ve adavetkârane inad; hiçbir cihetle ehl-i imana yakışır mı? O düşman daireler ehl-i dalalet ve ilhaddan tut, tâ ehl-i küfrün âlemine, tâ dünyanın ehval ve mesaibine kadar birbiri içinde size karşı zararlı bir vaziyet alan, birbiri arkasında size hiddet ve hırs ile bakan, belki yetmiş nevi düşmanlar var. Bütün bunlara karşı **kuvvetli silâhın ve siperin ve kal'an: Uhuvvet-i İslâmiyedir.** Bu kal'a-i İslâmiyeyi, küçük adavetlerle ve bahanelerle sarsmak; ne kadar hilaf-ı vicdan ve ne kadar hilaf-ı maslahat-ı İslâmiye olduğunu bil, ayı!!." Mektubat:269

38- "İkinci cümle: **أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ** kelime-i kudsiyesi, eski zaman hâdisesindeki Kâ'be'nin nurunu söndürmek için, hilelerle hücum edenlerin kendileri yokluk, zulûmat dalaletinde aks-ül amel ile aleyhlerine dönmeleriyle tokat yedikleri gibi; **bu asrın** aynen **hilelerle, desiselerle, zulümlerle** Edyan-ı Semaviye Kâ'besini, kıblegâhını dalalet hesabına tahribe çalışan cebbar, mağrur ehl-i dalaletin tatlil ve idlâllerine semavî bombalar tokadıyla cezalanmasına, aynı tarihi **تَضْلِيلٍ** kelime-i kudsiyesi bin üçyüz altmış (1360) makam-ı cifrîsiyle tevafuk edip işaret ediyor.

Üçüncüsü: **أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ** cümle-i kudsiyesi Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'a hitaben: "Senin mübarek vatanın ve kıblegâhın olan Mekke-i Mükerrreme'yi ve Kâ'be-i Muazzama'yı hârikulâde bir surette düşmanlarından kurtarmasını ve o düşmanların nasıl bir tokat yediklerini görmüyor musun?" diye mana-yı sarhiyle ifade ettiği gibi, **bu asra dahi hitab eden o cümle-i kudsiye** mana-yı işaretleriyle der ki: "Senin dinin ve **İslâmiyet'in ve Kur'anın ve ehl-i hak ve hakikatın cebbar düşmanları** olan dünyaperest ve dünyanın menfaatı için mukaddesatı çiğneyen o ashab-ı dünyaya senin Rabbin nasıl tokatlarla cezalarını verdiğini görmüyor musun? Gör, bak!" (Kastamonu Lahikası:225)

39- " Bu "Fil" lafzı kalkmasının sırrı: Eski zamanda dehşetli Fil-i Mahmudî

azametine, heybetine dayanmış, hücum etmişler. Şimdi ise dünya servetine ve malına ve o **servetle filolar teşkil edip**, hattâ kırk milyon bir millet, o fil gibi filolarla nev-i beşeri esaret altına almış ve Avrupa medeniyetçileri medeniyetin mehasiniyle, iyilikleriyle, menfaatleriyle değil, belki **medeniyetin seyyiatıyla ve sefahetiyle ve dinsizliğiyle** üçyüzelli milyon müslümanların her tarafta hâkimiyetlerini imha edip istibdadına serfûru' etmiş ve bu musibet-i semaviyeye sebebiyet vermiş. Ve dünyaperest gaddar zalimler, zulümlerine ceza olarak tokatlar gelmeye ve fakir ve masumlar ve mazlumlara, fâni mallarını ve hayatlarını âhretlerine çevirmek ve kıymetdar eylemek ve dünyadaki günahlarına keffâret-üz zünub etmeye kader-i İlahîye fetva verdiler.....” (Kastamonu Lahikası:227)

40- Avrupa ve medeniyet dünyasının **azgın kısmının İslâm âlemine deccalane tecavüz edeceğine haber verilmiştir. Bu haberin şiddetli devresi, Risale-i Nur eserinden Şualar adlı kitabın 270. sahifesinde ve rumî ve hicrî tarihleri itibariyle nazara verilen 1417 yani, miladî 1997-2002 seneleriyle münasebetdar olsa gerektir.**

41- Bediüzzaman Hazretlerinin verdiği haber aynen şöyledir:

«Ehemmiyetli bir endişe ve bir tesellî kalbime geliyor ki:

Bu geniş boğuşmaların neticesinde, eski **Harb-i Umumîden çıkan zarardan daha büyük bir zarar**, medeniyetin istinadı, menbaı olan **Avrupa’da, deccalâne bir vahşet doğurmasıdır**. Bu endişeyi tesellîye medar, âlem-i İslâmın tam intibahiyle ve **yeni dünyanın, Hıristiyanlığın hakikî dinini düstur-u hareket ittihaz etmesiyle ve âlem-i İslâmla ittifak etmesi ve İncil, Kur’ân’a ittihad edip tâbi olması, o dehşetli gelecek iki cereyana karşı semâvî bir muavenetle dayanıp inşaallah galebe eder.**” (Emirdağ Lâhikası-1 sh:58)

42- Bu paragrafta geçen “**Avrupa**” kelimesiyle daha çok Avrupa ve Amerika kıtalarındaki gayr-ı müslim millet ve devletler kasd edilir. Beyn-el milel dağımlıkta olan yahudiler ise aşâğıda nakledilecek üzere tahrik ve iğfal sahasında yürürler.

43- Kur’anın Yahudilere bakışından bir örnek:

□ وَتَجِدْتَهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَى حَيَاةٍ
نَ فِي الْأَثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَأَكْلِهِمُ السَّحْتِ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَعمَلُونَ
وَتَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يُسَارِعُونَ
وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ
وَقَضَيْنَا إِلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي الْكِتَابِ لَتُفْسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ
وَلَا تَعْتَوْنَ فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ

Yahudilere müteveccih şu iki hüküm-ü Kur'anî, o milletin hayat-ı içtimaiye-i insaniyede dolap hilesiyle çevirdikleri şu iki müdhiş düstur-u umumîyi tazammun eder ki, hayat-ı içtimaiye-i beşeriyeyi sarsan ve sa'y ü ameli, sermaye ile mübareze **ettirip fukarayı zenginlerle çarpıştıran**, muzaaf riba yapıp **bankaları tesise sebebiyet veren** ve **hile ve hud'a ile cem'-i mal eden** o millet olduğu gibi, mahrum kaldıkları ve daima zulmünü gördükleri hükümetlerden ve galiblerden intikamlarını almak için **her cesit fesad komitelerine karışan** ve **her nevi ihtilale parmak karıştıran** yine o millet olduğunu ifade ediyor. Meselâ: **فَتَمَنُوا الْمَوْتَ** "Eğer doğru iseniz, mevti isteyiniz. Hiç istemeyeceksiniz." İşte meclis-i Nebevîde küçük bir cemaatin cüz'î bir hâdise ünvanıyla, milel-i insaniye içinde hırs-ı hayat ve havf-ı mematla en meşhur olan millet-i Yehud'un tâ kıyamete kadar lisan-ı halleri, mevti istemeyeceğini ve hayat hırsını bırakmayacağını ifade

eder. Meselâ: **ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذَّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ** Şu ünvanla o milletin mukadderat-ı istikbaliyesini umumî bir surette ifade eder. İşte şu milletin seciyelerinde ve mukadderatında münderic olan şöyle müdhiş desatir içindir ki, Kur'an onlara karşı pek şiddetli davranıyor. Dehşetli sille-i te'dib vuruyor. İşte şu misallerden kıssa-i Musa Aleyhisselâm ve Benî-İsrail'in sair cüz'lerini ve sair kıssalarını bu kıssaya kıyas et." Sözlere:402

Kur'anda 17:4-7. Ayetleri, **Yahudilerin azgın kısmı** yeryüzünde iki kere fesad çıkaracakları, buna karşı Allah'ın, onların üzerine güçlü kullarını musallat edeceği bildirilir. **Birinci fesadları ikinci cihan harbine; ikinci fesadları ise, Allah'ın, onları birinci fesadlarından sonra ıslah olmaları için kuvvetlendirmesine rağmen azgınlaşmaları, perişaniyetlerine sebep olacağı manasını hatırlatır şekilde açıklayan Elmalı tefsirinden alınan bazı kısımlar şöyledir:**

“وَقَضَيْنَا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي الْكِتَابِ لَتُفْسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلُنَّ عُلُوًّا كَبِيرًا

"Muhakkak siz, yeryüzünde iki defa fesat çıkaracaksınız ve muhakkak büyük bir yükselişle yükseleceksiniz."

فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَنَا أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ وَكَانَ وَعْدًا مَّفْعُولًا

5- (Yeryüzünde, ekser insanları istila eden fesadınızdan) Birincisinin zamanı gelince, üzerinize güçlü kuvvetli kullarımızı gönderdik. Onlar, evlerin aralarına girip araştırdılar. **Bu yerine getirilmesi gereken bir vaad idi.**

ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكُرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا

6- Sonra sizi tekrar o istilacılar üzerine (ilk fesadınızda sizi ezdirdiklerime karşı) galip kıldık ve size mallarla ve oğullarla yardım ettik. Ve toplum olarak sizin sayınızı artırdık.

إِن أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ وَأَن أَسَأْتُمْ فَلَهَا
فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسُوءُوا وُجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا
الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيَتَّبِعُوا مَا عَلَوْتُمْ تَبِيرًا

7- Eğer iyilik ederseniz, kendinize iyilik etmiş olursunuz ve eğer kötülük ederseniz yine kendinizdir. Artık diğer (yani Kur'anda bildirilen ikinci) fesadınızın zamanı gelince, yüzlerinizi üzüntüye sokmaları, kötülük yapmaları ve (üzerinize saldırttığım güçlü kullarımın) ilk kez girdikleri gibi yine Beyt-i Makdis'e girmeleri, ele geçirdikleri yerleri mahvetmeleri için onları tekrar (üzerinize) göndereceğiz."

Evet, giderek azgınlaşan gizli ifsad cereyanının tecavüzü Âl-i Beytin feveranına sebep olacağını hatırlatan Bediüzzaman Hazretleri şöyle der:

“ Böyle bir cemaat-ı azîme içindeki mukaddes kuvveti tehyic edecek ve uyandıracak **hâdisat-ı azîme** vücuda geliyor. Elbette o kuvvet-i azîmedeki bir **hamiyet-i âliye feveran edecek** ve Hazret-i Mehdi başına geçip, tarîk-ı hak ve hakikata sevkedecek.” (Mektubat:441)

Zaruret hallerinin harika neticeleri olur.Şöyle ki:

“Korkaklıkta darb-ı mesel hükmünde olan tavuk, çocukları yanında iken şefkat-i

cinsiyesiyle camuşa saldırır. İşte dehşetli bir cesaret.

Hem darb-ı mesel olmuş, keçi, kurttan havfi, (ızdırar) vaktinde mukavemete inkılab eder, boynuzuyla kurdun karnını deldiği vaki'dir. İşte hârika bir şecaat.

Fitrî meylan, mukavemetsûzdur. Bir avuç su, kalın bir demir gülle içinde atılsa, kışta soğuğa bırakılsa, meyl-i inbisat demiri parçalar.

Evet şefkatli tavuk cesareti, hamiyetli keçi ızdırarî şecaatı gibi **fitrî bir heyecan, demir güllede su gibi zulmün bürüdetli husumet-i kâfiranesine maruz kaldıkça herşeyi parçalar.** (Rus mojikleri buna şahiddir.)

Bununla beraber imanın mahiyetindeki hârikulâde şehamet, izzet-i İslâmiyenin tabiatındaki âlempesend şecaat, **uhuvvet-i İslâmiyenin intibahıyla her vakit mu'cizeleri gösterebilir.**

Bir gün olur elbette doğar şems-i hakikat

Hiç böyle müebbed mi kalır zulmet-i âlem.” (Sünühat-Tuluat- İşarat:54)

İslâm nokta-i nazarında galibiyet ve mağlubiyetin hikmetlerinden bazılarını anlatan yarı manzum bir ders ile son veriyoruz:

“Bir hak bilkuvve kalmış, yahut kuvvetsiz kalmış, ya mahluttur, hem mahşuş.(1) Ona da bir inkişaf, ya bir taze kuvvet vermek lâzım gelmiştir.

Mühezzeb ve müzehheb(2) yapmak için, muvakkat bâtil ona musallat, tâ ki sebike-i hak (3) ne miktar lüzum vardır

Tâ mahz ve hâlis çıksın. Mebadide, dünyada bâtil etse galebe, fakat kazanmaz harbi. "Akibet-ül müttakin" ona vurur bir darbe! (4)

İşte bâtil mağlubdur. "El-hakku ya'lu" sırrı onu çarpar ikaba; işte hak da galibdir.” (Sözler:726)

Netice olarak deriz ki, dünya ahirete ait filimlerin çekildiği yerdir. Gerçek netice ve zaferler âhirete bakar. İyi niyetle ve ihlâs ve sadakatla, yani Allahın emrine uygun olarak vazifesini yapmağa çalışan hakiki müslümanın galibiyeti de mağlubiyeti de nazar-ı hakikatta zaferdir.

1) Kur'anda, 2:42 ve3:71. âyetlerinde olduğu gibi ve hadiste de “decl” denilen, hak ile bâtilin karışıklığı manasında.

2) Hak-bâtil karışıklığını tefrik ile hakkı izhar edip manen parlatmak manasında.

3) Hak altın külçesi. Yani saf altın gibi değeri olan hak.

4) Gerçek galebe ehl-i hakkın olacağını müjdeleyen âyet.

(Hazırlayanlar)